

F. t. l. vedr. afskrivningsloven m.m.

Lovforslag nr. L 229. Fremsat den 14. april 2004 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl

(Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug)

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 973 af 22. november 2002, foretages følgende ændring:

1. Efter § 40 indsættes:

»§ 40 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan anskaffelsessummen til erhvervelse af en kvote omfattet af lov om CO₂-kvoter eller en andel af denne kvote fradrages med den forholdsmæssige andel i det indkomstår, hvori kvoten eller andelen af kvoten er anvendt i produktionen.

Stk. 2. Fortjeneste eller tab ved salg eller udløb af en kvote som nævnt i stk. 1 medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori en CO₂-kvote eller en andel af denne sælges eller udløber uden at være anvendt i produktionen. Fortjeneste eller tab opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen.

Stk. 3. Anskaffelsessummen som nævnt i stk. 1 og 2 sættes til nul for en kvote, der er tildelt vederlagsfrit efter lov om CO₂-kvoter. Anskaffelsessummen for en købt CO₂-kvote sættes til købsprisen. Anskaffelsessummen for en andel af en købt CO₂-kvote sættes til købsprisen for hele kvoten med fradrag af eventuelt forbrug af andel som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Afståelsessummen sættes til nul for en CO₂-kvote eller en andel af denne, der er anvendt i produktionen. Afståelsessummen for en CO₂-kvote eller en andel af denne, der udløber uden at være anvendt i produktionen, sættes ligeledes til nul.

Stk. 5. Hvis en skattepligtig ejer CO₂-kvoter med samme rettigheder, men erhvervet på forskellige tidspunkter, anses de først erhvervede kvoter for de først afståede.«

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1163 af 19. december 2003, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 X indsættes:

»§ 7 Y. Værdien af en kvote tildelt vederlagsfrit efter reglerne i lov om CO₂-kvoter medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst.«

§ 3

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 393 af 6. juni 2002, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der ydes ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikke tilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas og § 11 i lov om afgift af elektricitet.

Stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 og andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål omfattet af stk. 1 og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til andre anvendelser i virksomheden. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 1, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen til andre anvendelser i virksomheden indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til andre anvendelser direkte. Den direkte opgjorte mængde energi, der skal henføres til andre anvendelser i virksomheden opgøres som den mængde energi, der forbruges til andre anvendelser, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler,

jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 1. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Stk. 4. Reglerne i § 9, stk. 4-8, 17 og 18 finder tilsvarende anvendelse for stk. 1-3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1.«

2. I § 10, stk. 5, indsættes efter »§ 9«: »og § 9 a«.

3. I § 13, stk. 3, indsættes efter »§ 9«: », § 9 a«

4. I § 17 a, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§§ 7-9«: »og § 9 a«.

§ 4

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 17. september 1998, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 393 af 6. juni 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, stk. 1, 1. pkt. indsættes efter »1. april 1995«: », eller som har tilladelse til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter«.

2. I § 33, stk. 3, 1. pkt. indsættes efter »stort energiforbrug«: », eller som har tilladelse til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter«.

3. I § 33, stk. 7, 1. pkt. indsættes efter »(aftaler om energieffektiviseringer)«: », eller som har tilladelse til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter«.

§ 5

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttrædelse.

Stk. 2. Loven har virkning fra 1. januar 2005.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det fremsatte forslag til lov om CO₂-kvoter.

Formålet med lovforslaget er at indføre regler om den skattemæssige behandling af kvoter, der er omfattet af forslaget til lov om CO₂-kvoter, som implementerer Europaparlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgas-emissioner i Fællesskabet. Direktivet benævnes i det følgende kvotedirektivet.

Desuden foreslås en justering af CO₂-afgiften for brændselsforbruget i produktionsprocesser i kvoteregulerede industrianlæg. Endelig gennemføres visse konsekvensrettelser af svovlafgiftsloven.

For en nærmere beskrivelse af ordningen med kvoter for drivhusgasser henvises til bemærkningerne til forslaget til lov om CO₂-kvoter. Kvoterne benævnes i det følgende CO₂-kvoter.

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

- a) Skattefrihed for værdien af en gratis tildelt CO₂-kvote.
- b) Fradragret for udgift til køb af en CO₂-kvote i takt med, at kvoten anvendes. Fradraget gives for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf er anvendt i produktionen
- c) Beskatning af fortjeneste og fradrag for tab på en CO₂-kvote, der sælges eller udløber.
- d) Ingen fradragret ved anvendelse af gratis tildelte kvoter, men punkt c ovenfor gælder også for sådanne kvoter.
- e) Tilbagebetaling af CO₂-afgift for brændselsforbruget i produktionsprocesser i kvoteregulerede industrianlæg.

2. De gældende regler om beskatning af kvoter

I skattelovgivningen findes der ikke regler om en generel, skattemæssig behandling af kvoter. Den gældende skattemæssige behandling af kvoter bygger derfor i stor udstrækning på administrativ praksis.

I det følgende gennemgås gældende regler og praksis med udgangspunkt i kvoteordninger, som har dannet grundlag for udvikling af en praksis på området.

2.1. Generelt om kvoter

I almindelig sprogbrug er en kvote en del, der regnes i forhold til en samlet mængde, dvs. en andel.

En kvote i skattemæssig forstand er ikke et veldefineret begreb, men er snarere en betegnelse, som bruges for en vis type rettigheder, som tildeles eller sælges i forbindelse med styringen af et område.

Kvoter kan have forskellige formål:

Kvoter kan have til formål at fordele en fælles ressource. Til disse kvoter hører fiskekvoter, kvoter for nedlæggelse af råvildt og alle former for affaldskvoter som f.eks. CO₂-kvoter, idet de kan betragtes som kvoter på den fælles ressource »rent miljø«.

Kvoter kan også have til formål at beskytte et erhverv mod fri konkurrence, fordi kvoterne begrænser udbuddet af den pågældende vare. Dermed stiger den pris, som den enkelte kvotebegunstigede producent modtager for sine varer. Til disse kvoter hører sukkerkvoter, mælkekvoter og til dels fiskekvoter.

En række andre virkemidler som f.eks. autorisationer, licenser og tilladelser medvirker til at beskytte producenter for fri konkurrence. Hertil hører autorisation/licens til at drive lægepraksis, apotekervirksomhed, taxafirma, radiostation mv. Sådanne virkemidler betragtes ikke som kvoter i skattemæssig forstand.

2.2. Gennemgang af lovgivning, praksis mv.

I det følgende gennemgås gældende regler og praksis vedrørende kvoter med udgangspunkt i den skattemæssige behandling af mælkekvoter, sukkerkvoter og sildekvoter.

Mælkekvoter er omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven og beskattes sammen med den faste ejendom.

Anskaffelsessummen for den faste ejendom forhøjes med vederlag betalt ved køb eller tildeling af mælkekvoter. Hvis den skattepligtige er blevet beskattet af kvotens værdi ved tildelingen, kan det beskattede be-

løb endvidere tillægges anskaffelsessummen, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 3.

Ved salg nedsættes anskaffelsessummen i afståelsesåret med vederlag, der modtages for afståelsen af en mælkekvote, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 4.

Det fremgår supplerende af ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 3, at en forhøjelse af anskaffelsessummen med vederlag for køb af en mælkekvote er betinget af, at der samtidig sker en nedsættelse af anskaffelsessummen med vederlag for afståelse af en mælkekvote.

Værdien af en gratis tildelt mælkekvote er skattepligtig indkomst efter statskattelovens § 4, jf. Ligningsvejledningen; Erhvervsdrivende 2004 – E.4.9.2.

Landsskatteretten har haft lejlighed til at tage stilling til den skattemæssige behandling af **sukkerkvoter**.

Landsskatteretten har i SKM 2001,379 LSR anset vederlag modtaget ved salg af en sukkerkvote for at være skattefrit for sælgeren.

I SKM 2003,230 LSR fandt Landsskatteretten, at der ikke i ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 4, var hjemmel til at nedsætte anskaffelsessummen med vederlag for salg af dyrkningsretten til sukkerroer ved opgørelsen af fortjenesten i forbindelse med salg af en landbrugsejendom.

I SKM 2003,438 LSR fandt Landsskatteretten, at udgift til køb af en sukkerkvote ikke kunne fradrages.

I svar af 14. november 2002 på spørgsmål nr. S 4, folketingsåret 2002-03, oplyste skatteministeren, at Skatteministeriet havde meddelt Fødevarerministeriet, at der ikke skal ske beskatning ved tildeling af en vederlagsfri **sildekvote**, da en tildeling, efter Skatteministeriets vurdering af de foreliggende oplysninger om sildekvoternes konstruktion, ikke udgør en økonomisk fordel af pengeværdi på tildelingstidspunktet.

I sit svar oplyste skatteministeren endvidere, at det ligeledes var meddelt Fødevarerministeriet, at sildekvoterne i øvrigt ville være omfattet af afskrivningslovens § 40, således at en fortjeneste ville blive beskattet ved salg, og at en køber ville kunne afskrive på anskaffelsessummen.

På tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget er det uvist, i hvilket omfang de ovenfor beskrevne landsskatteretskendelser om den skattemæssige behandling af sukkerkvoter vil indvirke på den skattemæssige behandling af sildekvoter.

3. Lovforslaget

Som det fremgår af gennemgangen ovenfor, er de gældende regler om den skattemæssige behandling af

kvoter ikke så entydige, at de nye CO₂-kvoter uden videre kan indplaceres i dem.

Med dette som udgangspunkt foreslår regeringen, at der fastsættes særlige skatteregler for CO₂-kvoter.

Baggrunden er tillige, at CO₂-kvoterne kun kan bruges én gang, mens de oven for beskrevne former for kvoter giver ret til årligt at levere en bestemt mængde af et produkt.

Hvis der ikke lovgives særskilt om den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter, må det lægges til grund, at værdien af gratis tildelte CO₂-kvoter vil blive beskattet efter statskattelovens § 4.

Da værdiansættelsen af de nye CO₂-kvoter endnu ikke er kendt, vil en beskatning på tildelingstidspunktet baseret på en skønnet værdi kunne medføre en utilsigtet vilkårlighed i beskatningen af de virksomheder, som er omfattet af lovforslaget.

Der foreslås følgende skatteregler:

3.1. Skattefrihed for værdien af en gratis tildelt CO₂-kvote.

Virksomheder, som får tildelt gratis CO₂-kvoter, skal ikke medregne værdien heraf ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

3.2. Fradragsret for udgiften til køb af en CO₂-kvote.

Køberen af en CO₂-kvote kan fradrage kvotens anskaffelsessum ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst i takt med, at kvoten anvendes. Fradraget gives for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf er anvendt i produktionen.

3.3. Beskatning af fortjeneste og fradrag for tab ved salg eller udløb af en CO₂-kvote.

Det foreslås, at en eventuel fortjeneste ved salg eller udløb af en CO₂-kvote er skattepligtig indkomst. Denne regel vil få virkning for både kvoter, der er tildelt gratis, og kvoter, der er købt.

Der foreslås endvidere fradrag i den skattepligtige indkomst for et eventuelt tab ved salg eller udløb af en kvote. Denne regel vil få virkning for købte kvoter.

Fortjeneste eller tab opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen.

Anskaffelsessummen opgøres som købssummen for en kvote, der købes.

Anskaffelsessummen sættes til nul for en kvote, der tildeles gratis.

Afståelsessummen opgøres som salgssummen for en kvote, der sælges.

Afståelsessummen sættes til nul for en kvote, der er anvendt i produktionen.

Afståelsessummen for kvoter, der udløber uden at være anvendt i produktionen, sættes ligeledes til nul.

Efter lovforslaget justeres henholdsvis anskaffelsessum og afståelsessum under hensyntagen til situationer, hvor de vedrører en andel af en kvote.

3.4. Ingen fradragsret ved anvendelse af gratis tildelte kvoter.

Kvoter, der er tildelt gratis, vil ikke kunne medføre fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf er anvendt.

Anskaffelsessummen for en kvote, der er tildelt gratis, sættes til nul.

3.5. Kvoter i forhold til andre lande.

Ifølge forslaget til lov om CO₂-kvoter har kvoter, som på grundlag af kvotedirektivet er tildelt af en kompetent myndighed i et andet land **inden for** Det Europæiske Fællesskab og efterfølgende erhvervet af en dansk virksomhed, samme gyldighed i Danmark som kvoter tildelt af den danske økonomi- og erhvervsminister.

Sådanne kvoter vil dermed blive omfattet af de regler om den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter, der foreslås i dette lovforslag.

Efter § 14 i forslaget til lov om CO₂-kvoter kan den danske økonomi- og erhvervsminister fastsætte regler om, at kvoter tildelt af den kompetente myndighed i lande **uden for** Det Europæiske Fællesskab skal have samme gyldighed som kvoter tildelt i Danmark.

Satsniveauer for CO₂/energiavgifterne

Energi anvendt til rumvarmning og varmt vand/ingen energispareaftale	Ingen tilbagebetaling af CO ₂ - og energiafgifterne (svarer til satser for husholdninger)
Energi anvendt til rumvarmning og varmt vand/med energispareaftale	Mulighed for 22 pct. aftalerabat for erhvervene
Energi anvendt til let proces/ingen energispareaftale	Refusion på 10 pct. af CO ₂ -afgift og 100 pct. af energiafgifter. *)
Energi anvendt til let proces/med energispareaftale	Refusion på 10 pct. + 22 pct. aftalerabat af CO ₂ -afgift og 100 pct. af energiafgifter. *)
Energi anvendt til tung proces/ingen energispareaftale	Refusion på 75 pct. af CO ₂ -afgift og 100 pct. af energiafgifter. *)
Energi anvendt til tung proces/med energispareaftale	Refusion på 75 pct. + 22 pct. aftalerabat af CO ₂ -afgift og 100 pct. af energiafgifter. *)

*) Erhvervene kan dog ikke få godtgjort 1 øre pr. kWh af de første 15 mio. kWh årligt forbrug.

I det omfang økonomi- og erhvervsministeren benytter sig af denne bemyndigelse, vil kvoter, som er tildelt af en kompetent myndighed i et land uden for Det Europæiske Fællesskab, og som herefter er erhvervet af en dansk virksomhed, skattemæssigt blive behandlet efter de regler, der foreslås i dette lovforslag.

Ved overdragelse mellem interesseforbundne parter skal priser og vilkår være fastsat i overensstemmelse med det allerede lovfæstede armslængde princip i ligningslovens § 2. Tilsvarende vil transfer pricing regelsættet, herunder dokumentationsforpligtelsen, i skattekontrollovens § 3 B mv. finde anvendelse.

3.6. Justering af CO₂-afgiften for kvoteregulerede industrielle anlæg

Et væsentligt spørgsmål i forbindelse med indførelsen af EU's kvotesystem vedrører sammenhængen til CO₂-afgiftssystemet.

CO₂-afgiften er i dag på 100 kr pr. ton CO₂, som betales af husholdningerne og for erhvervenes forbrug af rumvarme. Der er desuden et system med lempelser for erhvervenes anvendelse af energi til produktionsprocesser, hvor lempelsen afhænger af, om energianvendelsen er mere eller mindre energiintensiv (energi-tung produktionsproces (»tung proces«) eller energilet produktionsproces (»let proces«)). Der er desuden mulighed for at opnå en yderligere rabat på afgiften, såfremt virksomheden indgår aftale om energieffektivisering med Energistyrelsen.

De fleste industrivirksomheder, som underlægges kvotesystemet, har både tung proces og en aftale om energieffektivisering med Energistyrelsen. Der vil dog være enkelte virksomheder, som ikke har aftaler.

Desuden vil der være enkelte industrivirksomheder, som har let proces. Disse virksomheder betaler en højere CO₂-afgift end virksomheder, hvor hele energiforbruget kan henføres under tung proces.

Kvotesystemet regulerer visse industriers forbrug af fossile brændsler (mineralolieprodukter, kul og gas) og kraftværkernes forbrug af brændsler ved produktion af el og varme. Kvotesystemet regulerer ikke virksomhedernes forbrug af el, idet der ikke sker nogen CO₂-udledning i forbindelse med elforbruget. CO₂-udledningen sker alene i forbindelse med produktion af el.

Med EU-kvotesystemet vil der fremover ske en dobbeltregulering, såfremt virksomhederne både skal betale CO₂-afgift og reguleres af CO₂-kvoter. Dette betyder, at der indenfor kvotesystemet vil være et incitament til reduktion af CO₂-udledninger svarende til kvoteprisen plus CO₂-afgift, mens der udenfor kvotesystemet alene vil være et incitament svarende til CO₂-afgiften.

Videre vil kvotereguleringen medføre øgede marginale omkostninger for de omfattede virksomheder.

Endelig vil indførelse af kvotesystemet medføre øgede omkostninger i de kvoteregulerede virksomheder til administration af kvotesystemet.

Regeringen har i »En omkostningseffektiv Klimastrategi« tilkendegivet, at visse justeringer af CO₂-afgiften for kvoteregulerede virksomheder vil være hensigtsmæssige.

Det foreslås på denne baggrund, at CO₂-afgiften for det kvoteregulerede brændselsforbrug til produktionsprocesser i industrien tilbagebetales fuldt ud. Hermed lempes afgiften i første omgang i de anvendelser, hvor den direkte belastning som følge af kvoteregulering forventes at blive størst.

Regeringen vil se nærmere på sammenhængen mellem kvotesystemet og CO₂-afgiftssystemet, når der er indhentet erfaringer med kvotesystemet i praksis, og når der er opnået større vished omkring den langsigtede prisdannelse på både kvoter, el og varme.

Da CO₂-afgiften således reelt bortfalder for det kvoteregulerede brændselsforbrug til produktionsprocesser i industrien, vil det ikke længere være muligt for dette brændselsforbrug at opnå tilskud til dækning af udgifter til CO₂-afgift efter lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

CO₂-afgiften af varmekonsumet til procesformål i de kvoteomfattede virksomheder tilbagebetales, uanset om varmen er købt fra fjernvarmenettet eller produceret på virksomhedens eget anlæg.

For overskudsvarme, som leveres til de kollektive varmeforsyningsnet, gælder de almindelige regler om beregning af afgift af overskudsvarme, uændret. Varmeproduktion til de kollektive varmeforsyningsnet omfattes ikke af tilbagebetaling.

De kvoteomfattede virksomheder vil fortsat skulle betale CO₂-afgift som hidtil af deres energiforbrug til rumvarme og elforbrug. Dette gælder uanset, om den forbrugte elektricitet er produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg eller købt fra det kollektive net. Der er således ingen ændringer på nuværende tidspunkt i afgiftsbetalingen for elproduktionen, elproduktionens eget forbrug af el og brændsler eller industrivirksomheders elforbrug til proces- eller rumvarmeformål.

4. Provenumæssige konsekvenser

Hvis det forudsættes, at den anslåede værdi af en gratis tildelt CO₂-kvote uden særskilt lovgivning om den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter ville blive beskattet efter statskattelovens § 4, og hvis det forudsættes, at der med dette som udgangspunkt ville være mulighed for at afskrive den anslåede værdi af en gratis tildelt kvote over en årrække, så vil de foreslåede regler – hvorefter værdien af gratis tildelte kvoter ikke beskattes, og der ikke er fradragret for værdien af gratis tildelte CO₂-kvoter - ikke have nogen provenumæssige konsekvenser. Der vil dog kunne optræde et rentetab.

Hvis der i overensstemmelse med disse forudsætninger uden særskilt lovgivning om den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter er mulighed for at afskrive/fradrage anskaffelsessummen på en købt CO₂-kvote over en årrække, vurderes de foreslåede regler ikke at have nogen provenumæssige virkninger, dog vil der som for de gratis tildelte kvoter kunne være et rentetab.

Tilbagebetalingen af CO₂-afgiften for det kvoteregulerede brændselsforbrug skønnes med en vis usikkerhed at medføre et provenutab for staten på ca. 30 mio. kr.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

De foreslåede løsninger vedr. den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter vurderes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for den enkelte virksomhed.

Dette skal ses på baggrund af, at lovforslaget ikke vil have skattemæssigt betingede konsekvenser for de virksomheder, som får tildelt gratis CO₂-kvoter, og som anvender disse i produktionen. Denne del af lovforslaget forventes således at være neutral over for hovedparten af de virksomheder, som er omfattet af det fremsatte forslag til lov om CO₂-kvoter.

De kvoteomfattede virksomheder opnår samlet set en gevinst på ca. 30 mio. kr. ved godtgørelsen af CO₂-afgiften for det kvoteregulerede brændselsforbrug skønnet med en vis usikkerhed. Enkelte virksomheder vil opnå væsentlige økonomiske lettelser ved tilbagebetaling af CO₂-afgiften.

Modsat vil de kvoteomfattede virksomheder få forøgede marginale omkostninger som følge af kvotereguleringen. Typisk vil de virksomheder, der opnår de største lempelser ved tilbagebetaling af CO₂-afgift samtidig være de virksomheder, der bærer de største økonomiske byrder ved kvoteregulering. Der henvises i øvrigt til forslag til lov om CO₂-kvoter.

6. Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

En implementering af lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter på 30.000 kr. samt et merårsværksforbrug på omkring 1 årsværk til sagsbehandling. Desuden skønnes forslaget at medføre et merforbrug af løbende udgifter på 2 løbende årsværk til kontrol (1 årsværk til afgiftskontrol og 1 årsværk til den skattemæssige kontrol).

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, som har vurderet, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet på sam-

fundsniveau eller pr. virksomhed i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

Det vil medføre en administrativ lempelse for de kvoteomfattede virksomheder ikke at skulle administrere en energieffektiviseringsaftale for det kvoteomfattede brændselsforbrug. Denne lempelse modsvares af visse administrative omkostninger ved administration af kvotesystemet i de kvoteomfattede industri- virksomheder.

8. Miljømæssige konsekvenser

Det vurderes, at de foreslåede regler om den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter er neutrale i forhold til de miljømæssige intentioner med det fremsatte forslag til lov om CO₂-kvoter.

Der forventes ikke nogen miljømæssige konsekvenser af bortfaldet af CO₂-afgiften for det kvoteregulerede brændselsforbrug, idet CO₂-udledningerne ved dette brændselsforbrug fremover vil reguleres via kvoter. Virksomhederne vil fortsat skulle betale CO₂-afgift som hidtil af deres energiforbrug til rumvarme og elforbrug.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

10. Forholdet til EU-retten

De foreslåede ændringer skal notificeres for Kommissionen efter statsstøttere reglerne.

Samtidig skal Kommissionen underrettes efter energibeskatningsdirektivets (direktiv 2003/96/EF) art. 26 om lempelser i den danske energibeskatning.

De foreslåede ændringer vil blive sat i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Samlet vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Beskedent rentetab. Tilbagebetaling af CO ₂ -afgift til det kvoteomfattede brændselsforbrug forventes med en vis usikkerhed at medføre et provenutab på ca. 30 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Engangsudgift på 30.000 kr. Merårsværksforbrug på omkring 1 årsværk til sagsbehandling. Merforbrug af løbende udgifter på 2 løbende årsværk til kontrol.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Samlet lempelse for de kvoteomfattede virksomheder på ca. 30 mio. kr. skønnet med en vis usikkerhed.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Neutral i forhold til forslaget til lov om CO ₂ -kvoter.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget skal notificeres for Kommissionen efter statsstøtteregele.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der foreslås en ny § 40 A i afskrivningsloven.

I det foreslåede *stk. 1* fastsættes regler om, at anskaffelsessummen til erhvervelse af en kvote omfattet af lov om CO₂-kvoter eller en andel af denne kvote kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst med den forholdsmæssige andel i det indkomstår, hvori kvoten eller andelen af kvoten er anvendt i produktionen.

Efter denne bestemmelse henføres fradraget således til det indkomstår, hvori udledningen har fundet sted.

Hvis f.eks. 75 pct. af en udledning, som en CO₂-kvote giver ret til, udledes i indkomstår 1 og de resterende 25 pct. udledes i indkomstår 2, henføres fradrag svarende til 75 pct. af anskaffelsessummen til indkomstår 1, mens fradrag svarende til 25 pct. af anskaffelsessummen henføres til indkomstår 2.

I *stk. 2* foreslås, at fortjeneste eller tab ved salg eller udløb af en CO₂-kvote medregnes ved opgørelsen af sælgerens skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf sælges eller udløber uden at være anvendt i produktionen. Fortjenesten eller tabet foreslås opgjort som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen.

Efter det foreslåede *stk. 3* sættes anskaffelsessummen til nul for en kvote, der er tildelt vederlagsfrit efter lov om CO₂-kvoter.

Det vil sige, at anskaffelsessummen for sådanne kvoter sættes til nul *både* i forhold til fradragsmuligheden, hvorved værdien af en gratis tildelt kvote eller en andel heraf ikke kan fradrages, og i forhold til opgørelsen af fortjeneste eller tab ved salg eller udløb af kvoten.

Værdien af en kvote, der er tildelt vederlagsfrit efter lov om CO₂-kvoter, medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst, jf. lovforslagets § 2.

Anskaffelsessummen for en købt CO₂-kvote sættes til købsprisen. Anskaffelsessummen for en andel af en købt CO₂-kvote sættes til købsprisen for hele kvoten med fradrag af eventuelt forbrug af andel efter de foreslåede regler i § 40 A, stk. 1.

Efter det foreslåede *stk. 4* sættes afståelsessummen til nul for en CO₂-kvote eller en andel af denne, der er anvendt i produktionen. Afståelsessummen for en CO₂-kvote eller en andel af denne, der udløber uden at være anvendt i produktionen, sættes ligeledes til nul.

I *stk. 5* foreslås, at de først erhvervede CO₂-kvoter anses for de først afståede, hvis en skattepligtig ejer flere CO₂-kvoter med samme rettigheder.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 3.1-3.5.

De foreslåede bestemmelser i § 1 skal virke i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 2 om skattefrihed af værdien af en vederlagsfrit tildelt CO₂-kvote.

Da bestemmelsen i § 2 skal notificeres for Kommissionen efter statsstøttere reglerne, foreslås det, at bestemmelserne i § 1 først sættes i kraft af skatteministeren, når Kommissionens godkendelse af bestemmelsen i § 2 foreligger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den foreslåede nye § 7 Y i ligningsloven skal værdien af en vederlagsfrit tildelt CO₂-kvote ikke medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst.

Anskaffelsessummen for sådanne kvoter foreslås sat til nul, jf. afskrivningslovens § 40 A, stk. 3, som affattet ved lovforslagets § 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 3.1-3.5.

Den foreslåede bestemmelse om skattefrihed i § 2 skal notificeres for Kommissionen efter statsstøttere reglerne. Det foreslås derfor, at skatteministeren sætter bestemmelsen i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Til § 3

Til nr. 1

I stk. 1 foreslås, at CO₂-afgiften tilbagebetales helt af varme og brændselsforbruget af afgiftspligtige varer, der anvendes i produktionsenheder med en tilladelse fra Energistyrelsen til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter.

CO₂-afgiften af brændselsforbrug i varmeproduktion til de kollektive varmforsyningsnet omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, tilbagebetales ikke.

Omfattet af tilbagebetaling af CO₂-afgift efter denne lov er:

- Produktionsenheder med en indfyret effekt på 20 MW eller derover samt afbrænding af kulbrinter (flaring) uden energiudnyttelse på anlæg i sådanne enheder, bortset fra varmeproduktion til de kollektive varmforsyningsnet.
- Raffinering på mineralolieraffinaderier.
- Produktion på koksværker.

indenfor produktion og forarbejdning af ferrometaller:

- Ristning eller sintring af malm (herunder svovlholdigt malm).
- Produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time.

indenfor mineralindustri:

- Fremstilling af klinker (cement) i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller kalk i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag.
- Fremstilling af glas, herunder glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
- Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons pr. dag, og/eller en kapacitet på mere end 4 m³/dag og en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m³.

samt

- Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer.
- Fremstilling af papir og pap på en produktionsenhed med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag.

CO₂-afgift af varmeforbruget til procesformål i de kvoteomfattede virksomheder tilbagebetales, uanset om varmen er købt fra fjernvarmenettet eller produceret på virksomhedens eget anlæg.

I stk. 2 og 3 foreslås, at de kvoteomfattede virksomheder vil fortsat skulle betale CO₂-afgift og energiafgift som hidtil af deres energiforbrug til rumvarme. Desuden gentages de almindelige regler for opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede forbrug i de tilfælde, hvor der både foregår tilbagebetalingsberettiget og ikke tilbagebetalingsberettiget brændselsforbrug.

I stk. 4 præciseres, at de almindelige regler for beregning af afgift for overskudsvarme gælder uændret for overskudsvarme forbrugt til rumvarmeformål/varmt vand eller leveret fra virksomheden. Der er fremsat lovforslag L 210 om gennemførelse af Rådets direktiv 2003/96/EF og forenklinger af energiafgifterne. De stk. henvisninger, der er anført i indeværende lovs § 3, stk. 4, henviser de nye numre, som disse stykker vil få, såfremt L 210 vedtages i den fremsatte form.

Da der fortsat er en række forhold omkring den praktiske indretning af kvotesystemet, der er under udarbejdelse, foreslås det i stk. 5, at skatteministeren

bemyndiges til at udarbejde nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug.

Bestemmelserne i relation til det kvoteomfattede brændselsforbrug er søgt udformet, så det i videst mulige omfang kan indpasses i de hidtidige rutiner m.v. hos både kvotevirksomhederne og ToldSkat.

De kvoteomfattede aktiviteter skal klart kunne identificeres efter udledningstilladelse fra Energi styrelsen. For virksomheder med både kvoteomfattede aktiviteter og ikke-kvoteomfattede aktiviteter vil det fremgå af udledningstilladelsen, hvilken del af virksomhedens energiforbrug, der er kvotereguleret.

Tilbagebetalingen af afgift skal ske på samme opgørelsesgrundlag, som gælder for godtgørelse af energifgifter og CO₂-afgift, dvs. det faktiske brændselsindkøb eller brændselsforbrug i perioden.

Kvotevirksomhederne skal anvende det samme system ved opgørelse af tilbagebetalingsberettiget CO₂-afgift vedr. kvoteomfattet brændselsforbrug, som for tilbagebetaling af CO₂-afgift på andre områder. Det er således som udgangspunkt de samme målinger, der skal lægges til grund for fordelingen af energiforbrug på tung proces, let proces og rumvarme.

Dette betyder alt i alt, at tilbagebetaling af CO₂-afgift af kvoteomfattet brændselsforbrug sker på samme måde som tilbagebetaling af anden CO₂-afgift og energifgifterne.

Flere af de processer, der omfattes af kvoter, falder udenfor energibeskatningsdirektivets anvendelsesområde og er derfor ikke omfattet af direktivets krav om minimumssatser. Dette gælder mineralogiske processer og dobbeltanvendelse af energiprodukter, hvor dette anvendes både som brændsel til opvarmning og andre formål end motorbrændstof og opvarmning. Metallurgiske processer anses bl.a. for dobbelt anvendelse. Energibeskatningsdirektivet giver endvidere mulighed for at fritage energi-intensive virksomheder for afgift. Samlet set kan fuld tilbagebetaling af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug ske i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Der foreslås, at bestemmelsen vedr. de registrerede virksomheders (energileverandørerne) oplysningspligt til ikke-registrerede virksomheder om oplysninger, der er nødvendige for opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb, udvides til også at omfatte oplysninger om tilbagebetalingsberettiget beløb efter den nye § 9 a.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Det foreslås, at bestemmelsen om, at registrerede virksomheder ikke skal indbetale afgift til ToldSkat af den del af den registrerede virksomheds eget energiforbrug, der er tilbagebetalingsberettiget, udvides til også at omfatte den nye § 9 a.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Det foreslås, at Landskatteretten påkender klager over ToldSkats afgørelser i 1. instans i spørgsmål om tilbagebetaling af CO₂-afgift efter den nye § 9 a.

Bestemmelserne i § 3 skal notificeres for Kommissionen efter statsstøttere reglerne. Det foreslås derfor, at skatteministeren sætter bestemmelserne i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Til § 4

Til nr. 1-3

Efter svovlafgiftsloven kan energitunge virksomheder, der forbruger kul og fuelolie få et særligt bundfradrag under visse betingelser. En af disse betingelser er, at der er indgået aftale om energieffektivisering.

Det foreslås i § 4, at betingelsen vedr. indgået aftale udvides til også at gælde virksomheder, der omfattes af CO₂-kvoter efter § 9 i lov om CO₂-kvoter. Formålet er, at de kvoteregulerede virksomheder, der i dag opnår særligt bundfradrag for svovlafgiften, også vil kunne opnå særligt bundfradrag for svovlafgiften, selv om de ikke længere kan indgå aftaler for deres brændselsforbrug til procesformål. Dermed kan særligt bundfradrag for svovlafgift af fuelolie og kul opnås, hvis virksomheden enten betaler CO₂-afgift og har en aftale om energieffektivisering eller virksomheden er omfattet af kvoteregulering.

Bestemmelserne i § 4 skal notificeres for Kommissionen efter statsstøttere reglerne. Det foreslås derfor, at skatteministeren sætter bestemmelserne i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Til § 5

Til nr. 1

De foreslåede ændringer skal notificeres for Kommissionen efter statsstøttere reglerne. Det foreslås at skatteministeren sætter loven i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger. Samtidig foreslås det, at loven har virkning fra 1. januar 2005.

Såfremt Kommissionens godkendelse endnu ikke foreligger den 1. januar 2005 og loven sættes i kraft på

et senere tidspunkt, vil CO₂-afgift af kvoteregulerede brændselsforbrug i industrien til produktionsprocesser blive tilbagebetalt fra den 1. januar 2005 og indtil lovens ikrafttræden.

En sådan eventuel tilbagebetaling vil ske på baggrund af virksomhedernes faktiske brændselsforbrug omfattet af kvoter.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 973 af 22. november 2002, foretages følgende ændring:

1. Efter § 40 indsættes:

»§ 40 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan anskaffelsessummen til erhvervelse af en kvote omfattet af lov om CO₂-kvoter eller en andel af denne kvote fradrages med den forholdsmæssige andel i det indkomstår, hvori kvoten eller andelen af kvoten er anvendt i produktionen.

Stk. 2. Fortjeneste eller tab ved salg eller udløb af en kvote som nævnt i stk. 1 medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori en CO₂-kvote eller en andel af denne sælges eller udløber uden at være anvendt i produktionen. Fortjeneste eller tab opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen.

Stk. 3. Anskaffelsessummen som nævnt i stk. 1 og 2 sættes til nul for en kvote, der er tildelt vederlagsfrit efter lov om CO₂-kvoter. Anskaffelsessummen for en købt CO₂-kvote sættes til købsprisen. Anskaffelsessummen for en andel af en købt CO₂-kvote sættes til købsprisen for hele kvoten med fradrag af eventuelt forbrug af andel som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Afståelsessummen sættes til nul for en CO₂-kvote eller en andel af denne, der er anvendt i produktionen. Afståelsessummen for en CO₂-kvote eller en andel af denne, der udløber uden at være anvendt i produktionen, sættes ligeledes til nul.

Stk. 5. Hvis en skattepligtig ejer CO₂-kvoter med samme rettigheder, men erhvervet på forskellige tidspunkter, anses de først erhvervede kvoter for de først afståede.«

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 791 af 17. september 2002, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1163 af 19. december 2003, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 X indsættes:

»§ 7 Y. Værdien af en kvote tildelt vederlagsfrit efter reglerne i lov om CO₂-kvoter medregnes ikke ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst.«

§ 3

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 393 af 6. juni 2002, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der ydes ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikke tilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas og § 11 i lov om afgift af elektricitet.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 og andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål omfattet af stk. 1 og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til andre anvendelser i virksomheden. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 1, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen til andre anvendelser i virksomheden indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til andre anvendelser direkte. Den direkte opgjorte mængde energi, der skal henføres til andre anvendelser i virksomheden opgøres som den mængde energi, der forbruges til andre anvendelser, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 1. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Stk. 4. Reglerne i § 9, stk. 4-8, 17 og 18 finder tilsvarende anvendelse for stk. 1-3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1.«

§ 10. ---*Stk. 2-4. ---*

Stk. 5. Virksomheder, der leverer elektricitet, gas, naturgas, bygas og varme, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige for opgørelse af tilbagebetalingsbeløb efter § 9, herunder oplysninger om nedsat tilbagebetaling efter § 9, stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

2. I § 10, stk. 5, indsættes efter »§ 9«: »og § 9 a«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 13. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Registrerede virksomheder skal ikke indbetale afgift af den del af eget forbrug, for hvilken der ydes tilbagebetaling efter § 9 eller tilskud efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.

§ 17 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 2) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfritagelser efter §§ 7-9.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 19, stk. 2.

Stk. 2. ---

3. I § 13, stk. 3, indsættes efter »§ 9«: », § 9 a«

4. I § 17 a, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§§ 7-9«: »og § 9 a«.

§ 4

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 17. september 1998, som senest ændret ved § 5 i lov nr. 393 af 6. juni 2002, foretages følgende ændringer:

Gældende formulering

§ 33. For varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, med et afgiftspligtigt svovlindhold, der anvendes af registrerede virksomheder til formål nævnt i proceslisten til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter (Ændring af reglerne for tilbagebetaling), og hvor virksomheden har indgået aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (Aftaler om energieffektivisering mv), og hvis ovn- eller kedelanlæg er bygget eller renoveret for mindst 10 mio kr. i perioden fra 1. januar 1976 til 1. april 1995, ydes der et særligt bundfradrag, der svarer til forskellen mellem bundfradraget for det pågældende brændsel i 1996 og det for det aktuelle år gældende almindelige bundfradrag for det pågældende brændsel efter § 32, stk. 1. For år 2000 og frem udgør det for det pågældende år gældende almindelige bundfradrag 0.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. For varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold ydes i perioden fra lovens ikrafttræden til 31. december 2005 et særligt bundfradrag på 0,55 vægtprocent af varens vægt eksklusive vand for virksomheder registreret efter § 3 til formål nævnt i bilag til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter bortset fra formål nævnt i bilagets nr. 1 og 28, og hvor virksomheden har indgået aftale efter lov om statstilskud til dækning af kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Det særlige bundfradrag for varer omfattet af § 1, nr. 2, med et afgiftspligtigt svovlindhold kan overføres til andre ovn- eller kedelanlæg inden for samme geografiske område, men kan ikke overføres til andre brændsler uanset stk. 4 og 5.

Stk. 4-6. - - -

Lovforslaget

1. I § 33, *stk. 1, 1. pkt.* indsættes efter »1. april 1995«: », eller som har tilladelse til udledning af CO2 efter § 9 i lov om CO2-kvoter«.

2. I § 33, *stk. 3, 1. pkt.* indsættes efter »stort energiforbrug«: », eller som har tilladelse til udledning af CO2 efter § 9 i lov om CO2-kvoter«.

Bilag til f. t. l. vedr. afskrivningsloven m.m.

Gældende formulering

Stk. 7. Til virksomheder, der fra kraft-varmeværker og hertil knyttede blokvarmecentraler får leveret varme, som omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 5-7, og hvor den til virksomheden fakturerede og af virksomheden betalte svovlafgift af den til brug for leverancen medgåede mængde brændsel kan dokumenteres og udgør mindst 250.000 kr. pr. år, ydes en godtgørelse svarende til det særlige bundfradrag efter stk. 1 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 5-7, og efter stk. 3 for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, når anvendelsen sker til formål nævnt i proceslisten til kuldioxidafgiftsloven, og når virksomheden har indgået en aftale efter lov om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug (aftaler om energieffektiviseringer m.v.). Leveres varmen kun i en del af året, ned sættes grænsen på 250.000 kr. forholdsmæssigt.

Lovforslaget

3. I § 33, *stk. 7, 1. pkt.* indsættes efter »(aftaler om energieffektiviseringer)«: », eller som har tilslutning til udledning af CO₂ efter § 9 i lov om CO₂-kvoter«.

Til lovforslag nr. L 229. Skriftlig fremsættelse (14. april 2004)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug).

(Lovforslag nr. L 229).

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med økonomi- og erhvervsministerens forslag til lov om CO₂-kvoter.

Formålet med lovforslaget er at indføre regler om den skattemæssige behandling af kvoter, der er omfattet af forslaget til lov om CO₂-kvoter, som implementerer Europaparlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgas-emissioner i Fællesskabet. Endvidere tilpasses CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug.

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer i den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter:

1. Skattefrihed for værdien af en gratis tildelt CO₂-kvote.
2. Fradragsret for udgift til køb af en CO₂-kvote i takt med, at kvoten anvendes. Fradraget gives for det indkomstår, hvori kvoten eller en andel heraf er anvendt i produktionen.

3. Beskatning af fortjeneste og fradrag for tab på en CO₂-kvote, der sælges eller udløber.
4. Ingen fradragsret ved anvendelse af gratis tildelte kvoter, men punkt 3 ovenfor gælder også for sådanne kvoter.

Desuden foreslås, at CO₂-afgiften for det kvoteregulerede brændselsforbrug i industrien tilbagebetales fuldt ud.

CO₂-afgiften af varmemeforbruget til procesformål i de kvoteomfattede virksomheder tilbagebetales, uanset om varmen er købt fra nettet eller produceret på virksomhedens eget anlæg.

For overskudsvarme, som leveres til varmenettet, gælder de almindelige regler om beregning af afgift af overskudsvarme, uændret.

Varmeproduktion til de kollektive forsyningsnet omfattes ikke af tilbagebetaling.

De kvoteomfattede virksomheder vil fortsat skulle betale CO₂-afgift som hidtil af deres energiforbrug til rumvarme og elforbrug. Dette gælder uanset, om den forbrugte elektricitet er produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg eller købt fra det kollektive net.

Der forventes ikke nævneværdige provenumæssige konsekvenser af tilpasningerne af den skattemæssige behandling af kvoter. Provenutabet ved tilbagebetaling af CO₂-afgift af det kvoteomfattede brændselsforbrug i industrien er på ca. 30 mio. kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.